

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr 5.

15 maja 1937 r.

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 kwietnia 1937 r. w sprawie zmiany imion osób, zamieszkałych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego 69

OKÓLNIKI:

Nr 1832/II. A./37 w sprawie ustanawiania adwokatów dla stron ubogich przed sądami grodzkimi 70
Nr 1833/II. G. S./37 w sprawie „Polskich Norm Urzędowych” dla materiałów pisarskich 70
Nr 1834/II. G. S./37 w sprawie tymczasowego pokrywania przez Skarb Państwa kosztów egzekucyjnych za wierzycieli, którym przyznano prawo ubogich, tudzież z powodu egzekucji, wszczętej z urzędu 71

PISMO OKÓLNE

Nr 1372/B. P./37 w sprawie legitymacji służbowych 72

KOMUNIKATY:

w sprawie kasowania znaczków stemplowych na podaniach i świadectwach urzędowych 72
w sprawie ustalenia wartości depozytowej (wadialnej i kaucyjnej) obligacji 4% Pożyczki Konsolidacyjnej 74
w sprawie rejestrowego zastawu drzewnego 74
w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych 74

SPROSTOWANIE 74

RUCH SŁUŻBOWY:

Ruch służbowy w zarządzie centralnym wymiaru sprawiedliwości i w sądownictwie 74
Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich 76

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 kwietnia 1937 r.

w sprawie zmiany imion osób, zamieszkałych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 1. Na podstawie § 2 ogólnego zarządzenia z dnia 21 kwietnia 1920 r. w sprawie ze-

zwolenia na zmianę imienia (Dz. Urz. prusk. Min. Sprawiedliwości str. 166), zastrzegam sobie rozstrzygnięcie wszystkich podań o zmianę imion osób, zamieszkałych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
W. Grabowski

OKÓLNIK Nr 1832/II. A./37

w sprawie ustanawiania adwokatów dla stron ubogich przed sądami grodzkimi.

Do wszystkich sądów.

Zgodnie z przepisem art. 116 pkt 3 k. p. c., strona której przyznano prawo ubogich w sprawie, nie wymagającej obowiązkowego zastępstwa adwokackiego, może prosić sąd o ustanowienie dla niej adwokata. Podania takie rozstrzyga sąd, uwzględniając okoliczności sprawy (zamieszkanie poza siedzibą sądu, zawziętość sprawy itp.). Organizacje samorządu adwokackiego uskarżają się na przeciążenie adwokatów tego rodzaju zastępstwami, zwłaszcza w przypadkach, gdy ilość adwokatów w siedzibie danego sądu jest niewielka i gdy wobec tego wypadnie wyznaczyć zastępcą adwokata zamiejscowego.

Nie zamierzając w niczym uszczuplić uprawnień sądów, wynikających z treści art. 116 pkt 3 k. p. c., nie mogę nie uznać słuszności wywodów organizacji samorządu adwokackiego, wskazujących na zbyt pochopne nieraz uwzględnianie wniosków stron ubogich i wynikające stąd dla adwokatów trudności i dlatego przypominam, iż w myśl powołanego wyżej przepisu, tylko ważne okoliczności uzasadniają ustanowienie adwokata w przypadku, gdy zastępstwo adwokackie nie jest obowiązkowe. Postanowienie sądu o ustanowieniu adwokata powinno przytaczać te okoliczności.

Panowie Prezesi zechcą czuwać nad stosowaniem zasad niniejszego okólnika.

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1937 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Grabowski

OKÓLNIK Nr 1833/II. G.S./37

w sprawie „Polskich Norm Urzędowych“ dla materiałów pisarskich.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

I. Okólnikiem P. Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1936 r. Nr 40-8/2 zostały zatwierdzone „Polskie Normy Urzędowe“ (PNU), ustalające normy następujących pomocy biurowych na potrzeby urzędów państwowych:

PNU-021 — Atramenty i tusze, podział, dostawa i odbiór,

PNU-022 — Atrament pisarski,

PNU-023 — Atrament hektograficzny,

PNU-024 — Tusz kreślarski,

PNU-025 — Tusz pieczęciowy,

PNU-026 — Ołówki (oprawne w drzewo),

PNU-027 — Taśma do maszyn piszących,

PNU-028 — Kalka pisarska.

Na opakowaniach wyrobów, wytwarzanych według wymienionych wyżej norm, powinien być umieszczony napis, zawierający:

- a) znak , stwierdzający, że wyrób odpowiada normie,
- b) określenie barwy, rodzaju, gatunku i odmiany,
- c) pojemność naczynia; typ maszyny pisarskiej; gramaturę bibułki, barwę i wymiar kalki;
- d) znak i nazwę wytwórni; na ołówkach — na każdym ołówku i na opakowaniu tuzinowym lub grosowym (12×12 sztuk) — napis, zawierający:

- a) oznaczenie stopnia twardości ołówka (dla ołówków grafitowych: w odmianie wyborowej — 2B, B, HB, F i w odmianie zwykłej — Nr 2); jako oznaczenie na oprawie ołówka twardości pręcików grafitowych, przyjęto znaki międzynarodowe, które odpowiadają określeniom angielskim: B-black (czarny), H-hard (twardy) i F-firm (mocny);

- b) znak i nazwę wytwórni.

Ponadto dopuszczalne są specjalne nazwy gatunków ołówków.

Wszystkie większe wytwórnie materiałów pisarskich w kraju normy te podpisały i jako obowiązujące przyjęły, przeto przy zamawianiu wymienionych wyżej materiałów pisarskich, należy żądać dostarczenia materiałów, wykonanych według tych norm i należyście oznaczonych.

Potrzeba przeprowadzania szczegółowych badań przy odbiorze dostarczanych materiałów pisarskich sposobami, wymienionymi w tych normach, może zachodzić jedynie u władz, dokonywających zamówień w dużych ilościach, bezpośrednio w fabrykach. Władzom tym Ministerstwo Sprawiedliwości po otrzymaniu właściwego wniosku, dostarczy normy wraz z opracowanymi przez Komisję Normalizacji Druków i Wydawnictw Państwowych wskazówkami p.t. „Materiały pisarskie, wskazówki o wyborze i stosowaniu w biurach urzędów i instytucji państwowych“.

II. Norma PNU-022 „Atrament pisarski“ przewiduje do użytku w urzędach i szkołach trzy gatunki atramentu, mianowicie: biurowe:

- a) żelazo-garbnikowy, jako wyjątkowo trwałe (dokumentowy i do piór napełnianych) o barwie pierwotnej niebieskiej, która najdalej po 10 dniach po napisaniu staje się czarna, i
- b) anilinowy-czerwony, wyłącznie do poprawek i szkolny — kampszowy (ustępujący pod względem trwałości atramentowi żelazo-garbnikowemu, lecz znacznie tańszy od tego atramentu), o barwie pierwotnej fioletowo-czarnej, która po napisaniu staje się najdalej po 10 dniach czarna.

Ze względów oszczędnościowych zezwalam na używanie, oprócz atramentów w przepisanych gatunkach kolorów niebieskiego i czerwonego, także atramentu w gatunku kampszo-

wym-fioletowo-czarnego, z tym jednakże zastrzeżeniem, że do wszystkich aktów o wartości dokumentalnej i wieczystej, w szczególności zaś w wydziałach hipotecznych, urzędach ksiąg gruntowych, kancelariach notarialnych itp. będzie używany wyłącznie atrament dokumentowy żelazo-garbnikowy o barwie pierwotnej niebieskiej.

Zakazuję natomiast używania w biurach atramentów innych gatunków i kolorów, jak np. atramentów zielonych i fioletowych, gdyż pismo ich jest nietrwałe i blaknie. Atrament zielony jest najmniej trwały, a atrament fioletowy, prócz innych ujemnych cech atramentów anilinowych, ma jeszcze tę wadę, że barwa jego osłabia ostrość konturów liter i daje pismo zamazane, zmusza przeto czytającego do nadmiernego wysiłku wzroku.

III. Panów Prezesów sądów proszę o spowodowanie za pośrednictwem Izby Adwokackiej i Notarialnych, aby adwokaci i notariusze używali w swych kancelariach materiałów pisarskich w gatunkach znormalizowanych wg PNU.

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1937 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Grabowski

OKÓLNIK Nr 1834/II. G. S./37

w sprawie tymczasowego pokrywania przez Skarb Państwa kosztów egzekucyjnych za wierzycieli, którym przyznano prawo ubogich, tudzież z powodu egzekucji, wszczętej z urzędu.

Do sądów i prokuratur.

W myśl art. 116 p. 1 k. p. c., art. 3 i 5 przep. o koszt. sąd. z 1934 r. w związku z art. 254 k. p. c. oraz §§ 2 i 5 taksy za czynności komorników z 1936 r., koszty postępowania egzekucyjnego uiszcza za stronę ubogą tymczasowo Skarb Państwa, jeżeli nie mogą być one ściągnięte od dłużnika lub potrącone z przysądzonego stronie ubogiej roszczenia.

Skarb Państwa w tym przypadku zwraca komornikowi koszty tylko w takiej rozciągłości, w jakiej sam jest obowiązany do pokrywania wydatków w sprawach egzekucyjnych, wszczętych z urzędu celem ściągnięcia należności sądowych (§ 19 taksy). W szczególności Skarb Państwa zwraca komornikowi za stronę ubogą lub z powodu egzekucji należności sądowych (art. VII przep. wpraw. pr. egz.), — tylko wydatki gotówkowe, które komornik celem wykonania czynności egzekucyjnej zmuszony był ponieść (§ 19 pkt 2 taksy), zatem wydatki, wyszczególnione w § 14 taksy oraz istotnie poniesione koszty przejazdu, jednak najwyżej w wysokości, określonej w § 18 taksy, przy czym do kosztów przejazdu w sprawach egzekucji należności sądowych ma zastosowanie § 19 pkt 3 taksy, w myśl którego w przypadku prowadzenia egzekucji o należność sądową, nie

przekraczającą 20 zł, komornikowi w ogóle nie przysługuje wynagrodzenie za przejazd.

Koszty przejazdu nie należą się komornikowi od Skarbu Państwa, jeżeli komornik wykonał czynność egzekucyjną na rzecz strony ubogiej lub z urzędu przy czynności egzekucyjnej w innej sprawie, której koszty egzekucyjne zostały przez stronę zapłacone. Dla tego też celem zmniejszenia wydatku Skarbu Państwa z tytułu kosztów przejazdu, komornik o ile nie ma widoków ściągnięcia kosztów od dłużnika, powinien podejmowane z urzędu lub na wniosek strony ubogiej czynności egzekucyjne poza swoją siedzibą wykonywać przy wykonywaniu innych czynności, chyba że sam rodzaj czynności egzekucyjnej nie dopuszcza zwłoki, jak np. wykonanie zarządzenia tymczasowego.

W mowie będące wydatki, zwracane przez Skarb Państwa komornikom, są dla Skarbu Państwa wydatkami tymczasowymi, albowiem na dłużnika ciąży obowiązek zwrotu.

Wydatki te przy egzekucjach, wszczętych na wniosek strony ubogiej, pokrywa sąd, który rozstrzygał sprawę w I instancji, a przy egzekucjach należności sądowych, — sąd lub prokurator, który spowodował wszczęcie egzekucji z urzędu.

Komornik wykazuje w mowie będące wydatki sądowi lub prokuratorowi, na którym ciąży w myśl poprzedniego ustępu obowiązek pokrycia wydatków, przy czym komornik przedstawia akta egzekucyjne i prosi o zarządzenie zwrotu wydatków.

Sąd lub prokurator, na którym ciąży obowiązek pokrycia wydatków, ustala należność komornika i zarządza wypłatę z posiadanej zaliczki z kredytu na § 10 dz. II, a w braku zaliczki odnosi się do właściwej władzy asygnującej o asygnowanie przyznanej komornikowi należności. Władza asygnująca zawiadamia sąd lub prokuratora o wypłaconej sumie.

Wypłacenie tych należności komornikom może być dokonywane okresami miesięcznymi.

Jeżeli jest zamierzone ponowienie egzekucji w ciągu trzech najbliższych miesięcy, można do czasu przeprowadzenia egzekucji ponownej odroczyć wypłatę należności, o ile ona nie przewyższa kwoty 5 złotych.

Wypłacone w ten sposób koszty należy wciągnąć do księgi należności sądowych, prowadzonej przez sąd lub prokuratora, celem ściągnięcia przy ponownej egzekucji lub prawidłowego umorzenia i odpisania (§ 16 zarządzenia o kasach sądowych).

Z interpretacji gramatycznej przepisów art. 116 pkt 1 k. p. c. wynika, że obowiązek zwrotu wydatków komornikowi przez Skarb Państwa za wierzyciela ubogiego powstaje dopiero po dokonaniu tych wydatków, jednakże w przypadku, gdy przewidziane wydatki komornika w danej sprawie egzekucyjnej, wszczętej na wniosek strony ubogiej, przewyższają kwotę 100 zł i jest uzasadniona możliwość

ściągnięcia tych kosztów od dłużnika, oraz nie zachodzi przypadek umorzenia z urzędu postępowania egzekucyjnego w myśl art. 561 § 1 pkt 6 i § 2 k. p. c., władza asygnująca, powołana w myśl ust. 7 do pokrycia wydatków, udzieli zaliczki na wniosek komornika przedstawiony za pośrednictwem sądu, który rozstrzygał sprawę I instancji i udzielił prawa ubogich. Sąd ten powinien między innymi zbadać, czy nie zachodzą warunki, uzasadniające cofnięcie prawa ubogich (art. 119 k. p. c.).

Zaliczki te podlegają zapisaniu w księdze zaliczek, prowadzonej przez władzę asygnującą według ogólnych przepisów rachunkowo-kasowych. Po ściągnięciu kosztów egzekucyjnych od osoby zobowiązanej komornik powinien sumę zaliczki niezwłocznie wpłacić do kasy urzędu skarbowego w siedzibie władzy asygnującej na wznowienie kredytu na § 10 dz. 2, a jeżeli zwrot zaliczki następuje dopiero po upływie danego okresu budżetowego, sumę zwróconą wpłaca komornik na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu (Dz. 5 § 11) na rachunek tej władzy asygnującej, która zaliczkę asygnowała.

Jeżeli zaliczka nie zostanie zwrócona w całości lub w części, komornik, celem usprawiedliwienia odnośnego wydatku budżetowego, powinien odpowiedni rachunek zużycia zaliczki przedstawić interesowanemu sądowi, który ustali należność komornika, odnośną sumę wciągnie do księgi należności sądowych i o tym zawiadomi władzę asygnującą z podaniem pozycji księgi należności oraz sumy należności komornika i sumy ewentualnej reszty niezucytej zaliczki, którą komornik powinien wpłacić na rachunek władzy asygnującej. Na tej podstawie władza asygnująca zarządzi odpowiednie adnotacje w księdze zaliczek.

Ponowną egzekucję celem ściągnięcia wydatków poprzedniej egzekucji, prowadzonej na wniosek strony ubogiej, może wszcząć sam sąd. Ściągnięcie tych wydatków powinien komornik uwzględnić w razie wznowienia egzekucji na wniosek strony ubogiej i w tym celu powinien postąpić w myśl okólnika Nr 1772/C. 1./35 z dnia 5 września 1936 r. (Dz. Urzęd. Nr 18). W związku z tym sąd, ustalając należność komornika (ust. 7), powinien umieścić na tytule wykonawczym odpowiednie adnotacje.

Równocześnie uchyla się dotychczasowy okólnik w tej sprawie (II Zb. r. i ok. poz. 358).

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1937 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Grabowski

PISMO OKÓLNE Nr 1372/BP/37

w sprawie legitymacji służbowych.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego oraz do Panów Prezesów i Prokuratorów Sądów Apelacyjnych.

W związku z okólnikiem w sprawie legitymacji służbowych, umieszczonym w II Zbiorze

systematycznym rozporządzeń i okólników (str. 104, poz. 90) zarządzam co następuje:

I. W wypadku utraty legitymacji służbowej z jakichkolwiek bądź przyczyn, zainteresowany funkcjonariusz donosi na piśmie niezwłocznie swojej władzy służbowej o fakcie utraty legitymacji, wskazując okoliczności, wśród których nastąpiła utrata, a nadto umieszcza na własny koszt w „Monitorze Polskim” oraz we właściwym wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłoszenie o utracie i unieważnieniu legitymacji. Po dopełnieniu przez funkcjonariusza tych formalności właściwa władza (upoważniona do wystawiania legitymacji) uznaje utraconą legitymację za nieważną i zawiadamia o tym właściwą terytorialnie Dyрекcję Okręgową Kolei Państwowych i Urząd Policji Państwowej, oraz wydaje zainteresowanemu funkcjonariuszowi duplikat legitymacji.

II. W razie zmiany stosunku służbowego powodującej zmianę stanowiska służbowego oraz miejsca pełnienia służby, należy funkcjonariuszowi wydać nową legitymację.

Wobec powyższego uchylam ustęp przedostatni okólnika w sprawie legitymacji urzędowych, umieszczonego w II Zbiorze Systematycznym rozporządzeń i okólników (poz. 90, str. 104).

Warszawa, dnia 4 maja 1937 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Grabowski

KOMUNIKAT

w sprawie kasowania znaczków stemplowych na podaniach i świadectwach urzędowych.

Do wiadomości urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

„Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 2 marca 1937 r. L. D. V. 43841/5 w sprawie kasowania znaczków stemplowych na podaniach i świadectwach urzędowych. Do wszystkich izb skarbowych i dyrekcji ceł, do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich urzędów skarbowych, urzędów opłat stemplowych, urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych i urzędów celnych.

W ostatnich czasach ujawniono nadużycia, popełnione ze znaczkami stemplowymi, przeznaczonymi do uiszczenia opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych. Przy tym okazało się, że nadużycia byłyby utrudnione, gdyby ściśle wykonano przepisy o kasowaniu znaczków, zawarte w §§ 176 i 188 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr 99, poz. 842): przepisy te widocznie poszły w niepamięć. Wobec tego Ministerstwo Skarbu przypomina, co następuje:

I. Powołany § 176, dotyczący opłat stemplowych od podań głosi: „Urząd biura podawczego winien w razie uiszczenia opłaty za pomocą znaczków stemplowych skasować te

znaczkę, jeżeli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo usunięto z nich oznaki skasowania poprzedniego. W celu skasowania należy albo a) na każdym znaczku stemplowym wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze albo b) każdy znaczek stemplowy przekreślić na krzyż, bądź atramentem, bądź za pomocą pieczętka (kasownika) w ten sposób, aby końce linii znajdowały się poza znaczkami, na papierze.

O ile przyjęcie podania lub otwarcie koperty, w której ono się mieści, następuje poza biurem podawczym, kasuje znaczki stemplowe urzędnik przyjmujący podanie lub otwierający kopertę albo urzędnik, przezeń upoważniony.

Znaczkę stemplową skasowaną w sposób, podany w poprzednich dwóch ustępach, ulegając ponownemu skasowaniu za pomocą wypisania daty skasowania atramentem na znaczkach przez urzędnika, któremu poruczono załatwienie podania lub przez urzędnika przezeń upoważnionego — z wyłączeniem jednak urzędnika biura podawczego (ustęp pierwszy niniejszego paragrafu).

Z powyższego wynika:

1) Znaczkę stemplową na podaniu nie powinny być kasowane przez samą stronę, bo to utrudnia rozpoznanie, jak wyglądał znaczek przed skasowaniem i może wzbudzić podejrzenie, o którym mowa w przytoczonym § 176. O tym należy strony przy każdej sposobności pouczać. Dopuszczalne jest dziurkowanie znaczków stemplowych po ich nabyciu, a przed ich naklejeniem w ten sposób, że szeregi dziurek tworzą litery, stanowiące inicjały wyrazów, z których składa się firma osoby wnoszącej podanie (Wykładnia Nr 280, ogłoszona w Nr 17 Dz. Urz. Min. Skarbu z 1930 r.).

Jeśli jednak strona skasowała znaczek umieszczony na podaniu, to ten fakt sam przez się nie uzasadnia kwestionowania takiego znaczka; dopiero w razie podejrzenia, że znaczek jest podrobiony, przerobiony lub nosi ślady poprzedniego skasowania, ma urząd skarbowy, który to dostrzeże, albo który w myśl § 79 powołanego rozporządzenia wykonawczego otrzyma o tym zawiadomienie od innego urzędu państwowego, przesłać ten znaczek do ekspertyzy, której wynik zadecyduje o dalszym postępowaniu.

2) Kasowanie znaczka stemplowego naklejonego na podaniu przy jego wniesieniu winno zawsze być dokonane dwukrotnie:

a) przez urzędnika biura podawczego (kancelarię), bądź przez urzędnika, który — poza biurem podawczym — pierwszy podanie otrzymuje;

b) przez urzędnika, załatwiającego podanie. Urzędnik załatwiający podanie jest obowiązany zwracać uwagę, czy nastąpiło skasowanie wymienione pod a) i czy zostało dokonane w sposób prawidłowy. W razie dostrze-

żenia nieprawidłowości w tej mierze winien natychmiast o tym donieść przełożonemu.

II. Powołany § 188 rozporządzenia wykonawczego głosi: „W razie uiszczenia opłaty od świadectwa za pomocą znaczków stemplowych urząd, wydający świadectwo, nakleja znaczki stemplowe na świadectwie i kasuje za pomocą pieczęci urzędowej.

Wyjątek stanowią świadectwa, wymienione w art. 156 ustawy o opłatach stemplowych. Znaczkę stemplową, dostarczoną do tych świadectw mają być naklejone na właściwym akcie, pozostającym w urzędzie, który wydaje świadectwo; jeżeli urząd ten zapisuje świadectwa tego rodzaju do specjalnego rejestru, to znaczki stemplowe mogą być również umieszczone w tym rejestrze. Uiszczenie opłaty za pomocą znaczków stemplowych, umieszczonych na akcie lub w rejestrze ma być poświadczony na świadectwie.

Nadto Ministerstwo Skarbu w wykładni Nr 117 ogłoszonej w Nr 36 Dz. Urz. Min. Sk. z 1928 r. zgodziło się na niekwestionowanie procedury, na tym polegającej, że osoba wnosząca podanie o wydanie świadectwa urzędowego, nakleja na tym podaniu nie tylko znaczki stemplowe należne tytułem opłaty od podania lecz także dalsze znaczki stemplowe tytułem opłaty od świadectwa.

Z powyższego wynika, że normalnie (poza przypadkami, o których mowa w ustępie drugim § 188) znaczek stemplowy dostarczony celem uiszczenia opłaty stemplowej od świadectwa winien być naklejonny na samym świadectwie, a nie poza nim. W razie naklejenia na akcie, pozostającym w urzędzie, bądź w rejestrze, należy skasować za pomocą pieczęci urzędowej; w razie zaś naklejenia przez stronę na podaniu należy skasować w sposób wskazany co do podań wyżej w dziale I.

Zaświadczenie o uiszczeniu opłaty za pomocą znaczków stemplowych umieszczonych poza świadectwem powinno znajdować się w tekście świadectwa. W razie naklejenia na podaniu owo zaświadczenie powinno (według powołanej wykładni Nr 117) brzmieć: „Opłatę stemplową w kwocie . . . . . zł uiszczono znaczkami stemplowymi, skasowanymi na podaniu L . . . . .”.

III. Z uwagi na wielką szkodę, jaką nadużycia popełnione przez funkcjonariuszów państwowych ze znaczkami stemplowymi powodują dla Skarbu Państwa a niejednokrotnie i dla stron, należy bezwarunkowo każdy przypadek niezastosowania się funkcjonariusza państwowego do powołanych przepisów zbadać i w razie stwierdzenia, że uchybienie tym przepisom jest wynikiem winy umyślnej lub niedbalstwa funkcjonariusza państwowego, wdrażać bezzwłocznie właściwe dla danej sprawy postępowanie (dyscyplinarne lub karne). Urzędnicy przeprowadzający kontrolę stemplową powinni zwracać baczną uwagę na przestrzeżenie prze-

pisów, o których mowa. Ministerstwo Skarbu zawiadamia jednocześnie o treści niniejszego okólnika wszystkie władze centralne.

KOMUNIKAT

w sprawie ustalenia wartości depozytowej (wadialnej i kaucyjnej) obligacji 4% Pożyczki Konsolidacyjnej.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Wartość depozytowa (wadialna i kaucyjna) obligacji 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, oznaczona komunikatem, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym z dnia 16 listopada 1936 r. Nr 16 str. 153, na złotych 55 za 100 złotych wartości imiennej, niniejszym zostaje ustalona, w myśl pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 14 kwietnia 1937 r. L. D. II. 9.821/I/37, na złotych 60,— (sześćdziesiąt) za 100 złotych wartości imiennej.

KOMUNIKAT

w sprawie rejestrowego zastawu drzewnego.

Do władz wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości, że Minister Skarbu pismem z dnia 13 lutego 1937 r. Nr D. II. 3950/4/37 na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. o rejestrowym zastawie drzewnym (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 317) udzielił Bankowi Zachodniemu Spółka Akcyjna w Warszawie uprawnienia instytucji kredytowej, na której rzecz można ustanawiać prawo rejestrowego zastawu drzewnego.

KOMUNIKAT

w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych.

Do wiadomości urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości, stosownie do § 3 reg. og., zawiadamia, że w Nr Nr 9 i 10 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu za 1937 r., pozycje 293 i 328, ogłoszono wykładnię ustawy o opłatach stemplowych.

SPROSTOWANIE.

W zdaniu ostatnim okólnika Nr 1831/II. G. S./37 w sprawie stosowania przepisów o kasach sądowych, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Nr 4 z dnia 15 kwietnia 1937 r., zamiast „sprawdzanie” powinno być „sprawozdanie”.

RUCH SŁUŻBOWY.

ZMIANY W ZARZĄDZIE CENTRALNYM.

Mianowany:

Chełmoński Adam, profesor i adwokat — Podsekretarzem Stanu — 23.IV.37 z dn. 4.V.37.

Przeniesiony w stan nieczynny:

Sieczkowski Stefan, Podsekretarz Stanu — 23.IV.37.

Delegowany do pełnienia czynności w Ministerstwie:

Gantner Władysław, wiceprokurator apelacyjny w Warszawie — 10.III.37.

SĄD NAJWYŻSZY.

Zmarł:

Krzyżanowski Bronisław, sędzia Sądu Najwyższego — 9.II.37.

SĄDY OKRĘGOWE.

Mianowani:

Grzegorzewicz Michał, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — podprokuratorem okręgowym w Poznaniu — 19.IV.37.

Michałkiewicz Roman, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — podprokuratorem okręgowym w Katowicach — 24.IV.37.

Gołowski Edmund, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — podprokuratorem okręgowym w Gnieźnie — 24.IV.37.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań:

Masiak Edmund, sędzia okręgowy w Bydgoszczy — na stanowisko sędziego okręgowego w Gnieźnie — 6.IV.37.

Telichowski Michał, podprokurator okręgowy w Ostrowie — na stanowisko podprokuratora okręgowego w Poznaniu — 19.IV.37.

Mikołajczyk Eugeniusz, sędzia okręgowy w Sosnowcu — na stanowisko sędziego okręgowego w Warszawie — 24.IV.37.

Kiczun Eliaz, sędzia okręgowy w Grudziądzu — na stanowisko sędziego okręgowego w Poznaniu — 24.IV.37.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań:

Sokołowski Stefan, sędzia okręgowy w Kielcach — 2.IV.37.

Jaxa-Tyr Chryzolog, prezes Sądu Okręgowego w Równem — 12.IV.37 z dn. 30.IV.37.

Łukianowicz Antoni, sędzia okręgowy we Lwowie — 30.IV.37.

Wyznaczeni członkami wydziałów zamiejscowych:

Olszewski Władysław, wiceprezes Sądu Okręgowego w Piotrkowie — w Częstochowie — 2.IV.37.

Jackowski Eugeniusz, sędzia okręgowy w Grodnie — w Suwałkach — 15.IV.37.

Wyznaczono siedzibę:

Stewich Tadeusz, sędzia okręgowy śledczy, Sądu Okręgowego w Równem — w Równem — 12.IV.37.

Unieważnienie nominacji:

Kopa Kazimierz, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — na podprokuratora okręgowego w Katowicach — 15.IV.37.

SĄDY GRODZKIE.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań:

Leyko Władysław, sędzia grodzki w Wodzisławiu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Katowicach — 2.IV.37.

Nawrocki Mieczysław, sędzia grodzki w Radzynie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Mławie — 12.IV.37.

Gliński Bolesław, sędzia grodzki w Iwieńcu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Lidzie — 12.IV.37.

Łukaszewicz Jan, sędzia grodzki w Żurawnie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Stryju — 12.IV.37.

Rudnicki Alojzy, sędzia grodzki w Brzezinach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Zawierciu — 12.IV.37.

Kołodzki Jan, sędzia grodzki w Zawierciu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Brzezinach — 12.IV.37.

Halicki Stefan, sędzia grodzki w Nadwórnej — na stanowisko sędziego grodzkiego w Stolinie — 15.IV.37.

Kozaczek Jan, sędzia grodzki w Lubaczowie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Bielsku — 15.IV.37.

Gurynowicz Stanisław, sędzia grodzki w Rakowie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Wołożynie — 19.IV.37.

Węgliński Wiktor, sędzia grodzki w Wasiliszkach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Jaszunach — 19.IV.37.

Misky Stanisław, sędzia grodzki w Jarosławiu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Chorzowie — 19.IV.37.

Kromolicki Kazimierz, sędzia grodzki w Rawiczu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Starogardzie — 21.IV.37.

Połtowicz Henryk, sędzia grodzki w Wołożynie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Oszmianie — 21.IV.37.

Schmidt Marian, sędzia grodzki w Bohorodczanach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Kutach — 27.IV.37.

Siwecki Stanisław, sędzia grodzki w Radzyminie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Warszawie — 27.IV.37.

Karwatowski Walerian, sędzia grodzki w Sierpcu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Sochaczewie — 27.IV.37.

Syski Stanisław, sędzia grodzki w Gąbinie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Sierpcu — 27.IV.37.

Jezierny Franciszek, sędzia grodzki w Żnieniu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Poznaniu — 30.IV.37.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe z urzędu:

Dulko Michał, sędzia grodzki w Oszmianie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Brześciu n/B. — 19.IV.37.

Ostrowski Tadeusz, sędzia grodzki w Kosowie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Zabiem — 21.IV.37.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań:

Samoliński Alfred, sędzia grodzki w Sanku — 2.IV.37.

Włoczkowski Marian, sędzia grodzki w Niepołomicach — 2.IV.37.

Zwolnieni na skutek podań:

Pietsch Tadeusz, sędzia grodzki w Wieliczce — 19.IV.37.

Skowroński Seweryn, sędzia grodzki w Lubartowie — 19.IV.37.

Warszewski Edward, sędzia grodzki w Muszynie — 24.IV.37 z dn. 1.VI.37.

Lipiec Walenty, sędzia grodzki w Chełmie — 24.IV.37.

Zmarł:

Kłumiński Jan, sędzia grodzki w Strzelnie — 19.IV.37.

Powierzenie pełnienia obowiązków przewodniczącego Sądu Pracy:

Mierzwa Mieczysław, sędzia grodzki w Zawierciu — w Zawierciu — 21.IV.37.

Powołanie na stanowisko zastępcy przewodniczącego Sądu Pracy:

Litterer Jerzy, sędzia grodzki w Łodzi — w Łodzi — 12.IV.37.

Kownacki Zenon, sędzia grodzki w Sosnowcu — w Sosnowcu, niezależnie od dotychczasowych obowiązków służbowych — 30.IV.37.

Unieważnienie decyzji z dnia 24.XI.36:

Krajewski Lucjan, sędzia grodzki w Sochaczewie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Warszawie — 15.IV.37.

PISARZE HIPOTECZNI.

Mianowani:

Jaxa-Tyr Chryzolog, em. prezes Sądu Okręgowego — pisarzem hipotecznym przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Zamościu — 12.IV.37 z dn. 1.V.37.

Oleźki Wiesław, pisarz hipoteczny przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kaliszu — pisarzem hipotecznym przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Otwocku — 16.IV.37 z dn. 1.VI.37.

Martysz Mikołaj, em. wiceprezes Sądu Okręgowego — pisarzem hipotecznym przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach — 27.IV.37.

NOTARIUSZE.

Mianowani:

Tarnecki Wilhelm, notariusz przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Nowogrodku —

notariuszem przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Nowogrodzku — 15.IV.37.

Kościński Alfred, adwokat — notariuszem w Mysłowicach — 15.IV.37.

Rokossowski Kazimierz, b. notariusz — notariuszem przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Łomży — 15.IV.37.

Flis Stanisław, asesor notarialny — notariuszem w Lutowiskach — 15.IV.37.

Krajewski Lucjan, sędzia grodzki w Sochaczewie — notariuszem przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Ostrołęce z siedzibą w Myszynie — 19.IV.37.

Olszewski Kazimierz, pisarz hipoteczny przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach — notariuszem przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Puławach — 27.IV.37.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe na skutek podania:

Nitarski Adolf, notariusz w Busku — na stanowisko notariusza w Przemyślu — 19.IV.37.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe z urzędu:

Dziekoński Stanisław, notariusz przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Warszawie z siedzibą w Zakroczymiu — na stanowisko notariusza przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Warszawie z siedzibą w Nowym Dworze — 8.IV.37.

Zmarli:

Podgórski Józef, notariusz w Dziśnie — 28.III.37.

Kuszejko Stanisław, notariusz przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Łomży — 6.IV.37.

OGÓLNE.

Delegacje:

Gierzyński Tadeusz, sędzia grodzki w Płocku, delegowany do p. o. sędziego okręgowego śledczego Sądu Okręgowego w Płocku z siedzibą w Płocku — 15.IV.37 — do odwołania.

Turowicz Jan, sędzia grodzki w Krakowie, delegowany do Sądu Apelacyjnego w Krakowie do czynności kontrolnych nad komornikami — 21.IV.37 — do odwołania.

Czapla Jerzy, sędzia grodzki w Poznaniu, delegowany do pełnienia czynności w Biurze Orzecznictwa Sądu Najwyższego — 24.IV.37 — do odwołania.

Nowakowski Marian, sędzia grodzki w Otwocku, delegowany do p. o. pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Otwocku — 27.IV.37 do 31.V.37.

Lenkiewicz Olgiard, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie, delegowany do p. o. sędziego okręgowego śledczego Sądu Okręgowego w Nowogrodzku z siedzibą w Baranowiczach — 27.IV.37 — do odwołania.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Miejscowość	S t a n o w i s k a				
	Sędziowie apelacyjni	Sądy okręgowe		Sądy grodzkie	
		Sędziowie okręgowi	Sędziowie śledczy	Sędziowie sprawujący kierownictwo sądu	Sędziowie grodzcy
Chełm (s. o. w Lublinie)	—	—	—	—	1
Grudziądz	—	1	—	—	—
Kalisz	—	1 k.	—	—	—
Lubaczów (s. o. we Lwowie)	—	—	—	—	1
Lubartów (s. o. w Lublinie)	—	—	—	—	1*)
Lwów	—	—	—	1	—
Łopatyn (s. o. w Złoczowie)	—	—	—	—	1
Nadwórna (s. o. w Stanisławowie)	—	—	—	1	—
Sanok (s. o. w Jaśle)	—	—	—	—	1
Sejny (s. o. w Grodnie)	—	1 k.	—	—	—
Siedlce	—	—	—	—	—
Wilno	1 k.	—	—	—	—

*) W sądzie grodzkim miejskim.

Uwaga: k.—oznacza wydz. karny.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na powyższe stanowiska należy wnosić w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika do właściwego prezesa sądu.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

Nr 85604.

Konto czekowe w P. K. O.: Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości Nr. 30122.

Cena 25 gr.

Od Administracji: Prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości wynosi 2 zł kwartalnie, 8 zł rocznie. Prenumeratę opłacać należy przynajmniej na tydzień przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Urzędowego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.